

Sygn. akt VII Kzw 23/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Jarosz

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz – Drózdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie Ewy Bednarek - Mękarskiej

po rozpoznaniu sprawy **R. Z.**

s. K. i I.

sprawy przestępstw z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę R. Z.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 08.01.2019r. roku wydane w sprawie o sygn. akt XVI K 162/17, Ko 7287/18

w przedmiocie dalszego wykonywania środka zabezpieczającego w postaci terapii

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 08 stycznia 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt XVI K 162/17, Ko 7287/18 Sąd Rejonowy w Częstochowie na podstawie art. 204 § 4 k.k.w. orzekł o dalszym stosowaniu wobec R. Z. środka zabezpieczającego w postaci terapii prowadzonej w warunkach ambulatoryjnych w (...) w C. przy ul. (...) zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5.10.2017r.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie wniósł obrońca R. Z., zaskarżając je w całości i zarzucając mu:

brak wszechstronnego rozpoznania okoliczności sprawy, tj. odstąpienia od ponownej próby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność potwierdzenia, bądź wykluczenia zasadności kontynuowania dalszej terapii odwykowej.

Stawiając powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

Wniesione przez obrońcę oskarżonego zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Podzielić należy zarzut obrońcy, że w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy nie wyjaśnił w sposób wszechstronny okoliczności sprawy. Wskazać należy, że odesłanie w art. 204 § 4 k.k.w. będącego podstawą orzekania w niniejszej sprawie do odpowiedniego stosowania § 1 oznacza, iż sąd orzekając na podstawie art. 204 §4 k.k.w. o dalszym

stosowaniu środka zabezpieczającego musi dysponować opinią o stanie zdrowia sprawcy i o postępach w leczeniu lub terapii, zawierającą stanowisko co do konieczności dalszego stosowania środków zabezpieczających. Jednakże inicjatywa dopuszczenia dowodu z opinii biegłych pozostaje w tym wypadku po stronie sądu. Obowiązek przesyłania opinii okresowych (art. 203 § 1 KKW) dotyczy bowiem **tylko kierownika zakładu psychiatrycznego**. (porównaj komentarz do kkw pod redakcją Lachowskiego).

Za nieuprawnione w świetle obowiązujących przepisów uznać należy poprzestanie przez Sąd Rejonowy przed wydaniem postanowienia w trybie art. 204 § 4 k.k.w. informacji od kierownika o częstotliwości leczenia sprawcy i postępach w leczeniu. **Podnieść należy, że art. 204 § 4 k.k.w. odsyła do odpowiedniego stosowania § 1 tego przepisu, nie odsyła natomiast do art. 203 § 1 k.k.w.**

Sąd Rejonowy winien zatem bezwzględnie przed wydaniem postanowienia z art. 204 § 4 k.k.w. uzyskać opinię biegłych i nie może tej opinii zastąpić informacją kierownika placówki. Ustawa nie wskazuje w jakim składzie winna być wydana opinia, niemniej pomocnym może być tu przepis art. 199 b, kkw który wskazuje na konieczność wysłuchania psychologa, psychiatrę w sprawach osób niepoczytalnych, o ograniczonej poczytalności lub z zaburzeniami osobowości albo gdy sąd uzna to za wskazane - ponadto lekarza psychiatrę, w sprawach osób z zaburzeniami preferencji seksualnych - biegłych wskazanych w pkt 1 i 2 oraz lekarza seksuologa lub psychologa seksuologa, w sprawach osób uzależnionych można również wysłuchać biegłego w przedmiocie uzależnienia. Zgodnie z treścią art. 202 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. przy zasięgnięciu opinii psychiatrycznej Sąd powinien powołać co najmniej 2 biegłych psychiatrów.

W odróżnieniu od orzekania w trybie art. 199b KKW (na wniosek dyrektora zakładu karnego, kierownika zakładu psychiatrycznego lub kierownika podmiotu leczniczego, w którym sprawca odbywa terapię lub terapię uzależnień), przepis art. 202 § 4 k.k.w. nie przewiduje obowiązku wysłuchania biegłych. Udział biegłych w posiedzeniu nie jest zatem konieczny, a sąd orzeka na podstawie opinii pisemnej. W razie potrzeby, osoby biorące udział w wydaniu opinii mogą być oczywiście przesłuchane przez sąd. Z tego samego powodu sąd zasięga opinii innych biegłych (art. 204 § 1 zd. 2 KKW).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy uzyska zatem opinię biegłych odnośnie potrzeby dalszego stosowania środka zabezpieczającego i dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego wyda stosowne rozstrzygnięcie.